

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 30 april 2019 met nummer RvVb-S-1819-0921
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0362-SA

Verzoekende partijen	1. mevrouw Sonja BENARD 2. de heer Patrick GODECHARLE
	vertegenwoordigd door advocaat Delphine MALLIEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 1180 Brussel, Landhuisjesstraat 88
Verwerende partij	het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN
Tussenkomende partij	de bvba IMMO-BEHEER AKG
	vertegenwoordigd door advocaten Yves LOIX en Katrien VERGAUWEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 30 november 2018, geregulariseerd op 22 januari 2019, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van

“de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 19 oktober 2018, waarbij aan de BVBA IMMO BEHEER AKG een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor een melding stedenbouwkundige handeling en exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit, op een terrein met kadastrale gegevens afdeling 27 sectie A nr. 275B4, beslissing met referentnummer OMM/2018117481”.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen nota betreffende de vordering tot schorsing maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 2 april 2019.

Advocaat Delphine MALLIEN voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Fatema HOSSEINI *loco* advocaten Yves LOIX en Katrien VERGAUWEN voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 27 februari 2019 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 5 maart 2019 toe in de debatten.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde als de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dat niet het geval.

IV. FEITEN

Op 7 augustus 2015 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen onder een aantal voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een loods tot feestzaal met cafetaria, gelegen aan de Middelmolenlaan 117/119 in Deurne, met kadastrale gegevens afdeling 27, sectie A, nummer 275B4.

De tussenkomende partij meldt voor dit perceel op 27 september 2018 bij de verwerende partij de uitbating van een klasse 3-inrichting, meer bepaald het lozen van huishoudelijk afvalwater (rubriek 3.2.2.a) en een feestzaal (rubriek 32.1.1).

De verwerende partij neemt op 19 oktober 2018 akte van de melding van de tussenkomende partij. De meldingsakte luidt onder meer als volgt:

“... ”

Deze melding werd onderzocht, rekening houdend met de terzake geldende wettelijke bepalingen, in het bijzonder met het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en hun uitvoeringsbesluiten.

De melding voldoet aan de verplichte dossiersamenstelling.

De ingedeelde inrichtingen of activiteiten zijn louter en alleen in de derde klasse ingedeeld, de exploitatie ervan is dus meldingsplichtig.

Er wordt voldaan aan artikel 5.4.3, §3 van het DABM betreffende verbods- en afstandregels. De gemelde exploitatie is meldingsplichtig en niet verboden

“... ”

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing wordt betwist door de tussenkommende partij. Een onderzoek van de ontvankelijkheid is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Ernstige middelen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen voeren de schending aan van de artikelen 6, §5, 26 en 30 van de Wooncode en van de artikelen 4.2.2, 4.2.4 en 4.3.1, §2 VCRO.

Het betoog van de verzoekende partijen bevat verschillende onderdelen, met name (1) geen beoordeling zoals vereist door artikel 4.3.1, §2 VCRO, (2) onverenigbaar met de stedenbouwkundige voorschriften, met subtitels (a) geluidsoverlast (b) mobiliteit (c) draagkracht en harmonie van de omgeving, (3) ontbreken van voorzieningen voor het afval en (4) geen voorziene laad- en loszone.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 5, 2°, b) Omgevingsvergunningsdecreet (hierna: OVD) bepaalt dat er een meldingsplicht bestaat voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse, zoals vermeld in artikel 5.2.1 van het DABM.

Artikel 6, lid 2 OVD bepaalt dat niemand zonder voorafgaande meldingsakte een project dat bij of krachtens de decreten, vermeld in artikel 5, is onderworpen aan meldingsplicht, mag exploiteren of er een meldingsplichtige verandering aan doen.

Op grond van artikel 5, 2° b) en artikel 6 OVD mag niemand zonder een voorafgaande meldingsakte een inrichting die in de derde klasse is ingedeeld exploiteren of veranderen.

Artikel 111 OVD luidt als volgt:

“De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, gaat na of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens:

1° artikel 5.4.3, § 3, van het DABM;

2° artikel 4.2.2, § 1, en artikel 4.2.4 van de VCRO.

Als de handelingen of de exploitatie meldingsplichtig en niet verboden zijn, neemt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, akte van de melding. Ze bezorgt de

meldingsakte per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum van ontvangst van de melding.

Als de handelingen of de exploitatie niet meldingsplichtig of verboden zijn, stelt de overheid, vermeld in artikel 107, de persoon die de melding heeft verricht binnen dezelfde ordetermijn daarvan in kennis. In dat geval wordt geen akte genomen en wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven.”

De memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning bevat de volgende verduidelijking (*Parl.St. VI.Parl., 2013-2014, 2334, nr. 1, p. 78*):

“ ...

Wat de stedenbouwkundige meldingen betreft, deze kunnen momenteel niet aangevochten worden, noch bij de RvVb, noch bij de Raad van State. Immers, deze melding maakt géén administratieve rechtshandeling uit, gezien de overheid geen bevoegdheid heeft om de melding onontvankelijk te verklaren of te weigeren noch om hier voorwaarden aan te verbinden. Ook de aktenames van milieumeldingen klasse 3 betreft kunnen niet aangevochten worden bij de Raad van State. Alleen de aan de aktename verbonden milieuvoorwaarden kunnen betwist worden bij de Raad. (R.v.St. nr. 217.311 van 19 januari 2012).

Het karakter van de meldingen in voorliggend decreet betreffende de omgevingsvergunning is anders dan voorzien in de VCRO of het milieuvergunningendecreet.

De bevoegde overheid moet nagaan of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens het DABM of de VCRO (art. 109). De overheid neemt met andere woorden een beslissing over het eventuele meldingsplichtige of niet verboden karakter van de gemelde handelingen of exploitatie bij of krachtens artikel 5.4.3, §3, DABM en artikel 4.2.2, §1, VCRO, wat inhoudt dat zij een beoordeling maakt, zij het een zeer beperkte beoordeling.

Dit heeft als gevolg dat de aktename een administratieve rechtshandeling wordt, die aanvechtbaar is voor de RvVb.

Meldingen kunnen niet anders gezien worden dan behorend tot het schorsings- en vernietigingscontentieux met betrekking tot de omgevingsvergunning.

...”

Artikel 113 OVD bepaalt het volgende:

“§ 1. De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, kan in de meldingsakte voorwaarden, met inbegrip van bijzondere milieuvoorwaarden, opleggen.

De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, kan ook tijdens de exploitatie bijzondere milieuvoorwaarden opleggen aan de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit. In dat geval bezorgt de bevoegde overheid haar beslissing daartoe per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht.

§ 2. De voorwaarden mogen de melding niet onevenredig beperken of verbieden.

De bijzondere milieuvoorwaarden worden opgelegd met het oog op de bescherming van de mens en het milieu tegen de gevolgen van de exploitatie. De bijzondere milieuvoorwaarden kunnen geen emissiegrenswaarden bevatten en niet afwijken van de

beste beschikbare technieken als beschreven in de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, vermeld in titel V, hoofdstuk 4, van het DABM.”

Uit het voorgaande blijkt dat de aktename van een melding een beoordelingsbevoegdheid inhoudt. De bevoegde overheid moet immers een beslissing nemen over het eventuele meldingsplichtige of niet-verboden karakter van de gemelde handelingen of exploitatie bij of krachtens artikel 5.4.3, §3, DABM en artikel 4.2.2, §1, VCRO. Bovendien kan de bevoegde overheid voorwaarden, met inbegrip van bijzondere milieuvoorwaarden, opleggen.

2.

De door de verzoekende partijen bestreden beslissing betreft een aktename van een melding van een exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten, zoals reeds aangegeven in de feiten uiteenzetting.

De verwerende partij stelt vast dat de gemelde exploitatie meldingsplichtig is en niet verboden. Er worden in de bestreden beslissing geen voorwaarden opgelegd.

3.

De verzoekende partijen voeren op het eerste gezicht geen schendingen of betoog aan die kan betrokken worden op de bestreden beslissing.

Bij gebreke van ernstige middelen dient de vordering tot schorsing te worden verworpen.

B. Hoogdringendheid

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat er niet voldaan is aan de voorwaarde dat er minstens één ernstig middel moet worden aangevoerd, is een onderzoek naar de hoogdringendheid niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 april 2019 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ